

PKK HDP'nin seçime girmesini istemiyor

İSA TATLİCAN

ABONE OL

Google News

Prof. Halil Berktaş: "Sol liberaller kendi kibirleri yüzünden Erdoğan'dan nefret ediyor. Çözümün başarısı AK Parti'ye yaramaması için barışı sabote ediyorlar. PKK, AK Parti'nin Türkiye'ye barışı getireceğini, reformlara devam edeceğini, sivil anayasayı hayata geçireceğini domuz gibi biliyordu. PKK işlevsiz kalacağı için barışı istemedi. PKK'nın başlattığı savaşın hiçbir haklı gerekçesi yok."

Türkiye 3 yıl aradan sonra yeniden PKK şiddeti ile karşı karşıya. Geçmiş yıllarda PKK şiddetine karşı ulusal medyanın bir karşı duruşu vardı. Ancak bu kez durum farklı. CHP, FETÖ, HDP medyası, sol liberaller ve sosyalistler AK Parti iktidarına karşı PKK şiddetini tercih ediyor. Yaşanan şiddetin tüm sorumluluğunu Cumhurbaşkanı Erdoğan'a yıkmak için PKK'ya örtülü destek veren bu çevrelere Türk solunun yakından tanıdığı bir isim olan Halil Berktaş'dan bir itiraz geldi. Üst üste yazdığı yazılarla PKK, HDP, Sosyalistler ve sol liberalleri sert şekilde eleştiren Sabancı Üniversitesi Öğretim Görevlisi Prof. Halil Berktaş ile gündemi konuştuk.

PKK'NIN BAŞLATTIĞI SAVAŞIN HAKLI HİÇBİR GEREKÇESİ YOK

SON DAKİKA

- Halil Bey, Temmuz ayından bu yana Türkiye yeniden savaşı konuşuyor. Gerçekten PKK ne istiyor?

PKK'nın kurulduğu dönemdeki hedefi Kürtler için Türkiye içinde özgürlük ve demokrasi değildi. Uzun süre Türkiyeli bir çözüm aramadı. İlk çıkış noktası bağımsızlıktı; ayrı bir devlet olmaktı. Zaman içinde, bir kere PKK Türkiye'den ayrılma hedefinden (en azından resmen ve lâfzen) vazgeçti. Amaçlarını daha çok "Türkiyeli" eşitlik-özgürlük arayışlarıyla sınırladı. İkincisi, buna paralel olarak Türkiye'de çok büyük gelişmeler oldu. Kürtlerin varlığını ve Kürt kimliğini inkâr politikası sona erdi. Temel bazı hak ve özgürlükleri tanındı ve tanınmaya devam ediyor. PKK sadece Kürtler için daha fazla özgürlük istiyorsa, bu savaşın hiçbir haklı gerekçesi yok. Tersten söyleyecek olursak; PKK hâlâ şiddete, silâhlı mücadeleye başvuruyorsa, demek ki başka bir hesabı var.

BU SORUNU AK PARTİ'NİN ÇÖZECEĞİNİ DOMUZ GİBİ BİLİYORLAR

- PKK son 10 yıldır Türkiye'de temel hak ve özgürlükler açısından meydana gelen değişimin farkında değil mi?

Bence domuz gibi biliyorlar. PKK liderliği Türkiye'deki hak ve özgürlüklerin hem şimdiye kadarki reformcu evrimin, hem de AK Parti'nin demokratikleşme adımlarını atmaya devam edeceğinin,

meselâ yeni bir anayasanın gündemde olduğunun pekâlâ farkında. Ve asıl bundan korkuyor ve bu gelişmeyi sabote etmeye çalışıyorlar. PKK demokratik bir yaşamın yerli yerine oturmasını istemiyor. İşlevsiz kalacağı için.

ARTIK SAVAŞIN MÜPTELASI OLMUŞLAR

- PKK'nın barışı sabote etmekte ne gibi bir çıkarı olabilir?

Bunun birkaç nedeni var. Bir kere, örgütün örgüt olarak kendi çıkarları, savunmak ve temsil etmek iddiasıyla yola çıktığı halkın çıkarlarının önüne geçiyor. Şiddet ve savaş doğrudan doğruya bir alışkanlık haline gelmiş. Bir iptilâ yaratmış. Kandil dediğimiz önderlik otuz küsur yıldır şiddetle yaşıyor. Şiddete dayalı bir yaşam ve yönetim tarzı oluşturmuş; silâh ve savaş müptelâsı haline gelmiş.

HDP PKK'NIN KUKLASI OLMUŞ

-Sürecin sabote edilmesinde HDP nerede duruyor?

Zaman zaman bazı yayınlar görüyorum. "Kürt partisi HDP ve onun silahlı kolu PKK" deniyor. Çok yanlış. Silâhli şiddet örgütü PKK ve "onun yasal kolu (belki yarı-kuklası) HDP" dense daha doğru olur.

SİLAHLI KANADIN PARTİSİ OLMAZ

- Aynı şey değil mi?

Aynı şey değil. Örneğin Marksist gelenekte ve model oluşturduğu birçok başka harekette, öncelikle siyasî bir parti kurulur. Bunun yanında, şartlara göre bir silâhli kanat, bir gerilla gücü, giderek bir "halk ordusu" oluşturulur veya oluşturulmaz. Böyle bir silâhli kanat vücut bulursa, parti merkez komitesinin mutlak kontrolü altında olur ve partinin emrinden çıkmaz. Savaş denirse savaşır; barış yapıyoruz dendiği anda silâhı bırakır. PKK böyle değil. PKK kendine parti demekle birlikte aslen bir ordu görünümü ve niteliğinde.

PKK BU SAATTEN SONRA SİLAHSIZ SİVİL SİYASET YAPMAZ

- PKK bu şiddet alışkanlığını terkedemez mi?

Bir yandan çok zor, diğer yandan tümüyle imkânsız değil. Dediğim gibi, otuz yıldır bu şiddet alışkanlığını yaşıyorlar. Silâhli güçleri üzerindeki otoriteleri buna dayanıyor. Örgüt içi hâkimiyetleri buna dayanıyor (düşünün ki geçmişte kendi saflarında 3000 küsur infaz söz konusu). Bölgedeki güçleri de buna dayanıyor. Şöyle bir şey onlara çok zor, çok uzak geliyor: Barış gelecek, demokrasi olacak. PKK kadroları silâhlarını bırakıp sivilleşecek. Bölgedeki bütün diğer partiler gibi, barışçı bir siyasî rekabet içinde yer alacaklar... Şimdiye kadar gücünü hep şiddetten alan PKK yöneticileri, bu tür, silâh tehdidine yaslanmayacakları koşulları nasıl göze alacak?

DURAN KALKAN'IN SİLAHSIZ SEÇİM ÇALIŞMASI YAPTIĞINI DÜŞÜNEBİLİYOR MUSUNUZ?

- PKK'ya "silâh bırak, düz ovada siyaset yap" çağrılarını anlamsız mı sizce?

Hayır, anlamsız değil; demokrasinin olmazsa olmazı olan normatif bir talep. Ama PKK'yı bir çıkmaza, ya da vahim bir karar ânına itekliyor. Şöyle bir şey düşünün: Cemil Bayık, Murat Karayılan, Duran Kalkan bölgeye gelecek; etrafında gerillaları olmadan herhangi bir birey gibi mahallelerde propaganda yapacak, halkla bire bir muhatap olacak. Kandil'in tepelerinde Olimpos tanrıları gibi efsanelere bürünmüş vaziyette yaşamayı bırakıp, sıradan insanlarla yüz göz olarak sivil siyaset yapacak ve oy toplayacaklar. Kendilerinin de birer fâni olduğunun ortaya çıktığı bir ortamda aldıkları oy oranına razı olacaklar. Böyle bir şey düşünebiliyor musunuz?

PKK HDP'NİN SEÇİMLERE KATILMASINI İSTEMİYOR

- PKK seçimi ve HDP'nin seçimlere katılmasını istemiyor mu?

Bence bu olayların, özellikle Dağlıca ve Iğdır gibi büyük saldırıların, ya da Cizre'deki gibi silâhlı "özyönetim" (yani düpedüz iç savaş) ilânlarının ve onları izleyen şiddetli sokak çatışmalarının artık aslî amaçlarından biri, seçimleri yapılamaz kılmak. PKK'nın seçim istediği kanısında değilim. HDP'nin de seçime girmesini istemiyor.

-PKK seçimi erteletmeyi başarabilir mi?

Bilmiyorum. Sanmıyorum. Ama iki, şu da âşikâr ki, Türkiye'ye ve dünyaya seçimlerin göstermelik olduğu, aslında seçim yapılamadığı, sadece AK Parti'nin kendi kendine bir seçim yaptığı görüntüsünü verebilseler, çok mutlu olacaklar. Batı'nın Türkiye'de bir diktatörlük olduğu zırvalığına iyice kanaat getirmesi isteniyor.

CENGİZ ÇANDAR, HASAN CEMAL YAKINDA YAZMAYA BAŞLAR

-Bununla ilgili ne yapabilirler?

Şimdi bakın, önümüzdeki günlerde bu "sahte seçim" ve "boykot" fikirleri bir kısım eski solcu aydınlar, örneğin Baskın Oran'lar, Cengiz Çandar ve Cengiz Aktar'lar, Hasan Cemal'ler vesaire tarafından da ufak ufak yazılıp çizilmeye ve bildirilere girmeye başlarsa, derken oradan da New York Times'a, Le Monde'a, BBC'ye, Wall Street Journal'a filân sıçrarsa, olmayacağını umarım ama olursa, pek şaşırmanın derim.

-Peki bundan Kürtlerin ve Kürt siyasetinin nasıl bir kazanımı olabilir?

Kürtlerin ve Kürt siyasetinin bundan hiçbir şey kazanacağı kanısında değilim. Ama artık PKK'nın çıkarları ile Kürt halkının çıkarları farklı şeyler. Kürt halkının demokrasi ve ekonomik refah açısından bundan kazanacağı hiçbir şey yok. Aksine, Temmuz'dan bu yana muazzam kayıpları var. Herkes ve herşey Güneydoğu'nun bu "özyönetim"ler ve şehir savaşları yüzünden yıkım içinde olduğunu, tam bir felâket bölgesine dönüştüğünü söylüyor. Bugün PKK Kürt halkı için değil kendi hegemonyası için

savaşıyor.

ÖZYÖNETİM İLAN EDELİM DEVLET BİZE DOKUNMASIN!

- Nihai hedef ne peki?

Adı konmamış bir devletlilik hali isteniyor. Son derece katı, neo-Stalinist, belki Kuzey Kore gibi bir sistem olacak; PKK liderleri yönetecek; nasıl Kuzey Irak'taki Kürt Özerk Bölgesi'nin resmî askerî gücü peşmerge olduysa, PKK gerillaları da KCK tüzüğü'nün uygulanacağı bu "demokratik özerklik" veya "özyönetim" aldatmacasının "özsavunma" gücü olarak meşruiyet kazanacak. "Şeklen ayrılmamış olalım ama biz yönetelim ve devlet de bize dokunmasın." Bunu kabul ettirmek için savaşıyorlar.

KÜRTLERDEN PKK'YA HOMURDANMALAR BAŞLADI

-Kürt halkı PKK'nın yönettiği bu tür bir "özerklik" altında yaşamak ister mi?

PKK, Kürtlerin tarihsel mağduriyet mirasına ve Kürt halkının koruyuculuğu misyonuna yaslanmaya devam ediyor. Son savaşı başlatırken de bu mağduriyet zırhına sığındı; gene her şeyi bu sayede haklı gösterebileceğini sandı. Ama son haftalarda Kürt halkından belirli bir tepki ve isteksizlik, soğuma, uzak durma gözleniyor. Nereye kadar gider bilmiyorum. Eğer PKK bu savaşı daha da uzatır ve Güneydoğu'daki yıkım derinleşirse, üzerine bir de HDP'yi seçime sokturmama binerse, bu homurdanmalar artabilir. Burada AK Parti'nin kalan bir buçuk ayda izleyeceği politikalar da çok önemli. Terörle mücadele edilirken, bölge halkına önemli reform, anayasa, özgürlük ve eşitlik mesajları verilmesi gerekir.

PKK ÖZ GÜVEN PATLAMASI YAŞADI VE SONUÇTA...

- PKK son dönemde bazı ilçelerde "özyönetim" ve Türkiye'ye karşı "iç savaş" ilân edecek kadar bir özgüven patlaması yaşıyor. Sizce bunun kaynağı nedir?

Bir kere, "yaşıyor" değil "yaşadı" (yani geride kaldı ve yanlış çıktı) demek daha doğru olur. Böyle bir hayale kapıldılar, çünkü Irak ve Suriye'de merkezi otoritenin kalmaması, PYD'nin Suriye'deki başarısı, IŞİD ile mücadeleleri ve HDP'nin aldığı oy oranı PKK'nın başını döndürdü. Batı'nın Erdoğan'a karşı önyargılı ve Türkiye hakkındaki her olumsuz habere inanmaya yatkın olması da PKK'ya bir özgüven getirdi. ABD'nin Türkiye devletini değil PKK'yı tercih edeceğini dahi düşündüler. Bu savaşa girmelerini kolaylaştıran yanılsamalarını bu şekilde sıralayabiliriz.

TARAF'TA DEĞİŞİM NEŞE DÜZEL İLE BAŞLADI

- Taraf'ta başlayan "demokrasi olmazsa barış olmaz" söylemi sol liberaller tarafından barışı sabote etmek için kullanıldı. Bu söylem nasıl gelişti?

Bu, eski Taraf'ın 2013 başlarındaki son demlerinde baş gösteren bir gelişmedir. Neşe Düzeli'n gzateye dönmesiyle bağlantılıdır. Selâhattin Demirtaş ile o röportajı Neşe Düzeli yaptı. Ona ısrarla

"demokrasi olmazsa barış olmaz" dedirtmeye çalıştı ve başardı; sonra da o manşeti attı ve bu, eski Taraf'ın sonunu getirmede tâyin edici adım oldu.

TARİH FATURAYI SOL LİBERALLERE ÇIKARACAK

- "Sol liberal"lerin barış konusunda bu kadar isteksiz olmaları, PKK'yı bile bu konuda karamsar bir çizgiye itmeye çalışmaları nasıl açıklanabilir?

"Aman çözüm süreci zorlaşsın, uzayıp gitsin, sürüncemede kalsın, AK Parti'nin bir aldatmacasına indirgensin." Kökeninde AK Parti düşmanlığından başka bir şey yok. "Aman AK Parti bundan başarı elde etmesin, çözüm sürecinin başarısı AK Parti'nin hanesine yazılmasın." AK Parti'yi bir punduna getirip anormal yöntemlerle devirmek isteyenler bunu barıştan üstün tuttular. Bunu gelecekte tarihçilerin ısrarla yazacağını ve bunu yapanlara çok ağır bir fatura çıkaracağını düşünüyorum.

SOL LİBERALLER KİBİRLERİ YÜZÜNDEN ERDOĞAN'DAN NEFRET EDİYOR

- Sol liberallerin Erdoğan'ı devirmeyi barıştan daha öncelikli gördüğünü söylediniz. Bu Erdoğan düşmanlığının kökeninde ne var?

2002-2012 arasında askerî vesayetin tasfiyesi temelinde AKP ile ittifak yapan kesimler nezdinde Erdoğan'ı nefret objesi haline getirmeye çalışma girişimi, Taraf'ın son dönemine rastlar. 2011'den sonra başlayıp gelişti; Gezi ve 17-25 Aralık 2013'ta doruğa çıktı. Perde arkasında ne olmuş olabileceğine girmek istemiyorum. Beni entrikalardan çok ideoloji ilgilendiriyor. Sol aydınların bazı zihinsel alışkanlıkları olageldi. "Teori bizim, tarihin yönünü biz biliyoruz, makro tabloyu biz görüyoruz, buradan kaynaklanan bir entellektüel üstünlüğümüz var." Böyle bir kibir, kendini büyük görme söz konusu.

İKTİDARI KENDİ DAR KALIPLARINA UYDURMAYA ÇALIŞTILAR

-Peki sorun ne zaman ortaya çıktı?

"Sol olarak biz AK Parti'yi kullanıyoruz. AKP bizim işimize görüyor. İlerici potansiyelinin devam ettiği yere kadar destekler, bütün 'burjuva partileri' gibi onun da devrimci barutunun kaçınılmaz olarak tükendiği yerde yolumuzu ayırır ve haddini bildiririz. Nasıl olsa bu ilkel, cahil, köylü, alt tarafı Müslüman garibanlar bizsiz yapamazlar." Meseleye böyle kısa vâdeli, taktik ölçüler içinde baktılar. Sosyolojik ve uzun vâdeli görmediler. Kendi etlerine butlarına bakmadan, toplumun büyük çoğunluğunu temsil eden, yüzde 35'ten başlayıp yüzde 50'ye tırmanan bir partiyi kendi terimleriyle algılamaya çalışmak yerine küçük grup kendi kalıplarına uydurmaya kalktılar.

BAŞTAN BERİ AK PARTİ'YE TEDİRGİN YAKLAŞTILAR

- Baştan beri AK Parti'ye inanmamışlar mıydı?

Her zaman tedirgin baktılar. "Biz seçkin liberal ve/ya eski sosyalist aydınlar bilmeyecek de bu hödükler mi bilecek" gibi bir anlayış içine girdiler ve AK Parti'ye kendilerini dinlediği ölçüde değer verdiler. Söz geçiremediklerini düşündükleri noktada ise kötilediler. "Yapayalnız ve aydınsız kaldığını" yüksek sesle ilân ettiler. Feci bir yanılgı olması bir yana, bu tam bir megalomanidir. İşin içine dine güvensizlik, dinden ve dindar insanlardan korku da girdi. Marksist-Aydınlanmacı bir bakıştan kurtulamayış...

GÜLEN ÖRGÜTÜNÜN BÜYÜK ROLÜ ÖLDÜ

- Sol liberallerdeki Erdoğan düşmanlığında Gülen örgütünün etkisi olmadı mı?

Özel olarak Taraf'ın son dönem serüveninde ve sol aydınların aldığı pozisyonda Cemaatin büyük bir rolü olmuş olabilir. Bu kadar keskin bir virajı başka türlü açıklayamıyorum.

CHP EN KISIR DÖNEMİNİ YAŞIYOR

- 1 Kasım seçimlerine 45 gün kaldı. Siyasi atmosferi nasıl görüyorsunuz?

Zaten çok iyi bildiğim, yakından izlediği bir alan değil. Ayrıca savaş koşulları çok büyük belirsizlik yaratıyor. Gene de en basit sonuç olarak şunu görüyorum: CHP pek bir şey kazanamayacak. Kendine özgü bir görüşü olmayan, fikrî açıdan en kısır, en köşesiz, en edilgen, en aciz parti CHP. Bir puan artarsa ne âlâ.

AK PARTİ'DE 2-3 PUAN ARTIŞ OLABİLİR

- AK Parti'nin oylarında bir artış görüyor musunuz?

AK Parti şu durumda oyunu belki iki üç puan arttırabilir ve bunu biraz HDP'den, biraz da MHP'den alacak gibi görünüyor. MHP sert Türk milliyetçiliğinin ve derin devletin tek sözcüsü olmaya oynadı. Ama seçim hükümeti ve Tuğrul Türkeş konusunda hamlık yaptı ve fazla çuvallamış olabilir sanıyorum.

PKK İLE MÜCADELE VE DEMOKRATİKLEŞME BİRLİKTE OLABİLİR

- AK Parti'deki oy artışı tek başına iktidarı getirebilir mi?

Bilemem. Politikalarına bağlı. 7 Haziran sonrasındaki üç küsur ayı çok iyi göturdüler. Olgun ve dengeli bir profil verdiler. Özel olarak Ahmet Davutoğlu çizgisi ve üslûbuyla çok puan topladı: Şimdi de, başarılı bir taktikle erkene aldıkları kongreden çok birleşik bir görüntüyle çıkıyorlar. Bu koşullarda AKP demokrasi açısından cesur, kararlı, açık ve net politikalar üretebilir. PKK ile mücadeleyi daha fazla demokratikleşme ile aynı anda yürütebilir. Kürt halkına çok anlamlı seslenişlerde bulunabilir. "Şiddete hayır, demokratikleşmeye evet" mesajı verebilir. En önemlisi, daha fazla özgürlük ve eşitlik

vaatlerini soyut bırakmayıp belirli bir takvime bağlayabilir. Yaparlarsa kazanırlar; yapmazlarsa, sırf Kürtlerin PKK'ya tepkisinin büyük bir oy artışına yol açmayabileceğini düşünüyorum.

CEMAAT MEDYASI İLE PKK MEDYASI İTTİFAK HALİNDE

- Son dönemde medya ilk kez PKK terörüne karşı net tavır koymadı. AK Parti düşmanlığı medyayı PKK seviciliğine kadar götürdü. Bunu nasıl açıklayabiliriz?

PKK medyası ile Cemaat medyası arasında ciddi bir ittifak olduğu açık. Özgür Gündem, Sözcü, Zaman ve Taraf gibi gazeteler başlı başına bir karşı-devrim odağı haline geldi. Onlar "devrimci halk savaşı" diyorsaben de böyle diyorum; "karşı-devrimci savaş" ve "karşı-devrimcilik odağı" diyorum. Çok farklı kökenlerden gelen bir takım güçler, olağan siyasete düşmanlıkta birleşti. Sizin "sol liberal" dediğiniz bazı eski sol aydınlar da bu anti-demokratik cepheye destek veriyor. Ama sonuç olarak yenileceklerini düşünüyorum.

[İsa Tatlıcan](#) - [Sabah.com.tr](#)

SABAH